

Sygn. akt V CSK 86/14

## POSTANOWIENIE

Dnia 4 sierpnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

w sprawie z wniosku T. P. i J. P.  
przy uczestnictwie T. [...] S.A. w K.  
o ustanowienie służebności przesyłu,  
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 4 sierpnia 2014 r.,  
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawców  
od postanowienia Sądu Okręgowego w J.  
z dnia 7 listopada 2013 r., sygn. akt II Ca [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.**

## UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 3989 § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 3984 § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek umożliwiających realizację publicznoprawnych funkcji skargi kasacyjnej. Tylko na tych przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie o przyjęciu lub odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Dopuszczenie i rozpoznanie skargi kasacyjnej ustrojowo i procesowo jest uzasadnione jedynie w tych sprawach, w których mogą być zrealizowane jej funkcje publicznoprawne. Nie w każdej zatem sprawie, nawet w takiej, w której rozstrzygnięcie oparte jest na błędnej subsumpcji czy wadliwej wykładni prawa, skarga kasacyjna może być przyjęta do rozpoznania. Podkreślenia wymaga, że Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i nie jest jego rolą korygowanie ewentualnych błędów w zakresie stosowania czy wykładni prawa w każdej indywidualnej sprawie.

Autor skargi kasacyjnej wniesionej w sprawie powołał się na wystąpienie zagadnienia prawnego, które sformułował w postaci sześciu pytań. Zagadnienie to, podobnie jak uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania, a także uzasadnienie podstaw skargi, jest identyczne, jak w wielu sprawach, w których wyjaśniono już szczegółowo przyczyny odmowy przyjęcia skargi do rozpoznania, przytaczając orzeczenia Sądu Najwyższego dotyczące poruszanych w skargach kwestii prawnych. Przykładowo wskazać można sprawy V CSK 465/13, V CSK 593/13, V CSK 615/13, V CSK 667/13, V CSK 670/13, V CSK 671/13, V CSK 575/13, V CSK 10/14. Zagadnienie prawne, na które powołuje się skarżący, nie jest zatem precedensowe.

Stanowisko Sądu Najwyższego co do przyczyn odmowy przyjęcia do rozpoznania tych identycznych skarg jest znane, nie ma więc potrzeby powtarzania wyjaśnień w każdej kolejnej sprawie.

Wobec powyższego i w braku innych przyczyn uzasadniających przyjęcie skargi do rozpoznania, orzeczono jak w sentencji na podstawie art. 398<sup>9</sup> § 2 k.p.c.

aw